

Grec

Críteris específics d'avaluació

Exercici 1

La traducció proposada és literal i ha de ser considerada només com un suport. A criteri del corrector, s'atorgaran puntuacions entre 0 i el valor màxim proposat per al fragment de text recollit com a indicador.

Críteris d'avaluació	Indicadors	Valor	Total
Traduir el text grec proposat a un català natural resolent les diverses dificultats lèxiques i morfosintàctiques	Creont [...], va deixar insepults els cossos dels argius <ul style="list-style-type: none"> • <i>Detecta el verb principal, resol les dificultats morfològiques i tradueix correctament el predicatiu ἀτάφους.</i> 	1	
	després de rebre el poder reial dels tebans <ul style="list-style-type: none"> • <i>Resol la construcció de participi apositiu.</i> 	1	
	i, havent ordenat no enterrar ningú, va posar vigilants. <ul style="list-style-type: none"> • <i>Resol la construcció de participi apositiu i les dificultats morfològiques, especialment μηδένα.</i> 	1	
	Antígona, una de les filles d'Èdip, [...] el va enterrar d'amagat. <ul style="list-style-type: none"> • <i>Interpreta l'aposició μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων i identifica el verb principal ἔθαψε.</i> 	1	
	després de robar el cos de Polinices, <ul style="list-style-type: none"> • <i>Resol la construcció de participi apositiu i s'adona que concorda amb Ἀντιγόνη. Potser és aconsellable la traducció per oració coordinada per tal d'evitar la monotonia: [Antígona, una de les filles d'Èdip,] va robar el cos de Polinices i [el va enterrar d'amagat].</i> 	1	

Exercici 2

A criteri del corrector, es poden atorgar als indicadors puntuació 0 o puntuacions intermèdies, que sempre seran inferiors al valor màxim atribuït a l'indicador.

Criteris d'avaluació	Nivell 1	Valor	Total
Redactar amb correcció ortogràfica	Respecta les normes ortogràfiques.	-0,1 per falta	
Redactar amb adequació lèxica	Domina el registre estàndard-formal i utilitza amb seguretat força termes propis del tema.	1	
Redactar amb coherència i cohesió un text demanat	Estructura clarament el text amb una introducció que planteja el tema i recull sintèticament els punts que tractarà. Els paràgrafs de desenvolupament estan ben construïts i tanca el text amb una conclusió ben diferenciada.	0,5	
	Utilitza amb precisió els signes de puntuació i els connectors adients per relacionar les idees i parts del text.	0,5	
Aconseguir informació a partir de fonts de tota mena amb autonomia i esperit crític	Utilitza en l'exposició informació de tots els documents proposats i fa alguna aportació personal.	1	
	Combina la informació de forma creativa per establir una comparació entre el poder i els seus límits a la Grècia clàssica i al món actual.	1,5	
	Aconsegueix expressar una reflexió de caràcter general.	0,5	

Criteris específics d'avaluació complementaris. Exemple de resolució

Exercici 2

La reflexió política és un dels aspectes de la cultura grega que han mostrat una fecunditat més gran. En efecte, els sistemes democràtics moderns es reconeixen d'ençà de les revolucions americana i francesa com a hereus de la democràcia atenesa, i consideren que la voluntat popular expressada per mitjà del vot és el fonament de la legitimitat. Ara bé, el poder, fins i tot el legalment constituït, té límits? I, en tot cas, quins són?

L'*Antígona* de Sòfocles és una de les tragèdies que més ha interessat els contemporanis, especialment després de la terrible experiència dels totalitarismes del segle XX. Antígona s'enfronta al governant legítim, però incapaç de reconèixer que el seu poder té límits. Creont vol portar el càstig de Polinices més enllà del que és humanament permès, vol castigar-lo després de mort. I això és patrimoni dels déus. Creont es tanca a escoltar la paraula prudent dels ancians i no tolera que una dona li pugui indicar allò que és just.

Sòfocles insinua el que Jordi Dalmases verbalitza amb claredat: "Els sistemes democràtics necessiten un govern i una oposició per sobreviure". L'oposició és tan important com el govern, perquè un sistema polític ha d'integrar la diversitat i la discrepància, pròpies de la naturalesa humana, en l'esforç per aconseguir el bé comú.

Però acceptar la dissensió ens porta a considerar què és la tolerància. És un terme, com bé assenyala Corrêa de Oliveira, marcat positivament; però és clar que tolerar els intolerants o deixar fer quan es comet una greu injustícia és malentendre la tolerància. Antígona no és la intolerant, sinó Creont. Cal, doncs, un discerniment acurat de les circumstàncies i tenir en compte que el poder polític rarament és exercit amb la generositat que reclamen els teòrics del dret. La prova és la vigència de la pena de mort en cinquanta-vuit països, segons veiem en un "mapa de la vergonya".

Hi ha molt camí a fer i les paraules d'Antígona ressonen encara avui amb plena actualitat, com un desafiament per aconseguir una convivència plenament humana: "No he nascut per compartir l'odi, sinó l'amor".